

Bilag 16.

Professor Emanuel Hansen.
Rektor for
Danmarks Højskole for Legemsøvelser.

København, den 15. April 1947.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Tipping.

Da en offentlig Debat om det fremsatte Forslag til Lov om Tipping for Tiden er vanskeliggjort, tillader jeg mig ved nærværende at henvende mig direkte til det ærede Udvalg.

Det har ikke manglet paa advarende Røster i Anledning af dette Forslag, men der har dog fra forskellig Side været saa stærke Kræfter i Bevægelse, at Fremsettelsen ikke har kunnet undgaas.

Jeg føler ikke nogen særlig Adkomst til at uddybe de almindelige Betæneligheder, der kom til Orde under Forslagets 1ste Behandling i Tinget, men jeg vil gerne fremhæve de Farer, der ved Forslagets Gennemførelse truer Idrætten som en for Samfundet værdifuld Faktor til Fremme af Ungdommens Udvikling og Opdragelse.

I alle Lande staar Amatør-Idrætten for Tiden over for en alvorlig Krise. En mere eller mindre maskeret Professionalisme er ved at brede sig, og dette staar for en væsentlig Del i Forbindelse med, at det baade blandt Idrætsudøvere og inden for Idrætstilskuernes store Skare er lykkedes at oparbejde den Stemning, at Konkurrencerne er Foreteelser, hvor ikke blot den enkelte Idrætsmands, men ogsaa Klubbens, ja endog hele Nationens Ære staar paa Spil. Konkurrencen er paa den ene Side et vigtigt Led i Idrætten og rummer pædagogiske Momenter af stor Værdi, men den er samtidig et saa følsomt Instrument at spille paa, at et Misgreb i dens Anvendelse let fører til Virkninger, der er direkte modsat de tilsigtede. I Stedet for de værdifulde Egenskaber, som en fornuftigt dyrket Idræt kan udvikle hos Udøveren, bliver Resultatet Ensidighed i Træningen, Klubfanatisme, Misundelse, Primadonnanykker, Selvovervurdering o. s. v. Selv om Eksempler paa dette langt fra er ukendt herhjemme, er det dog hidtil i det store og hele lykkedes dansk Idræts Ledelse at bevare Idrætten her i Landet i en saadan Form, at den med Rette kan betragtes som en samfundsnyttig Faktor af stor Betydning. Men paa Grund af den uundgaaelige Paavirkning udefra vil det være nødvendigt, at der gøres et positivt Arbejde for at sikre dansk Idræt mod de Farer, der i saa Henseende truer den, og fremfor alt maa enhver Foranstaltning undgaas, som direkte eller indirekte kan tjene til at forringe Idrættens samfundsmæssige Værdier. Der er ikke Tvivl om, at Tipping med Idrætskonkurrencerne som Objekt vil bidrage til at forcere Stemningen omkring Konkurrencerne og deres Resultater og accentuere de Farer, der ad denne Vej truer Idrætten.

Over for Betæneligheder af denne Art henviser man som Regel til Sverige, hvor en Tipstjeneste allerede har fungeret i mange Aar. Forholdene i Sverige er imidlertid ikke efterlignelsesværdige. Det er naturligvis umuligt at hævde, at den særlige Mesterskabs- og Rekordmentalitet og den Forskydning i Amatørbegrebet, der efterhaanden præger svensk Idrætsliv, er en direkte Følge af Tipstjenesten, men at der bestaar en Vekselvirkning mellem disse Fænomener, kan der ikke være Tvivl om.

Naar man fra visse Sider inden for Idrætten er gaaet stærkt ind for Tippingens Indførelse, skyldes det naturligvis, at man herigennem ser en Vej ud af de store øko-